

ikke indlade mig paa at afgøre. I England finder der jo ikke Natarbejde Sted, og der maa man i Henhold til de Oplysninger, som ogsaa ere meddelte i den Betænkning, der blev afgiven i 1896, kun benytte unge Mennesker under 18 Aar i de engelske Bagerier i Tiden mellem 5 Morgen og 9 Aften, de maa overhovedet ikke anvendes mellem Kl. 9 Aften og 5 Morgen, saa at det ærede Medlem vil se, at selv om dette Argument har nogen Betydning i England, kan det slet ikke benyttes i Forbindelse med denne Lov, thi her er Sagen den, at Lærlingen kun i de to første Aar, det vil sige, naar han er mellem 14 og 16 Aar, ikke maa arbejde om Natten, der holder man sig til Fabriklovens gældende Bestemmelser.

Saa siger det ærede Medlem: Det vil altsaa betyde, at i de første Par Aar ville Lærlingene kun blive brugte til at hugge Brænde og gaa Byerinder. Det kan være, at de ville komme til at gøre nogle af den Slags Ting, men i de allerfleste Bagerier er der jo meget Arbejde, der kan begyndes Kl. 5 Morgen, altsaa Dagarbejde, thi meget af dette falder netop paa den Tid, og til det kunne de saa benyttes. Det ærede Medlem er ganske vist, som han sagde, ikke fagkyndig, eller ikke meget fagkyndig, det er jeg jo heller ikke, ingen af os er Bager, men det vide vi meget godt, at det Arbejde, at lægge Dejgen til Bagningen, er netop særlig det Arbejde, der foregaar om Natten, og det Arbejde at passe Ovnen er ikke noget, man sætter Drengene i 14—16 Aars Alderen til. Det er begge Dele den Slags Arbejde, som kun de dygtigste og de mest indøvede Svende kunne udføre, og selv om Lærlingen i det første Par Aar ikke kommer til at beskæftige sig med dette Arbejde, har det ikke den fjerneste Indflydelse paa hans Uddannelse i Faget.

Saa komme vi til den næste Del af Paragraffen, som siger, at efter det fyldte 16de Aar kan Lærlingen under visse Betingelser, naar det godtgøres, at hans Kræfter slaa til, og naar det ved Lægeattest godtgøres, at han ikke vil lide under Natarbejdet, have Lov til at deltage i Natarbejdet under visse Vilkaar og med visse Afbrydelser. Her siger det ærede Medlem, at for det første er det ikke klart, om der periodisk skal tilvejebringes en Erklæring, eller der skal føres stadigt Lægetilsyn med Vedkommende. Saaledes som Lovforslagets Tekst lyder, kan man kun tænke sig, at det skal være ved Indtrædelsen af den Periode, i hvilken Natarbejde er tilladt, at

en saadan Erklæring skal foreligge; men det følger af Sagens Natur, at hvis det paa et senere Tidspunkt godtgøres, at han ikke kan taale Natarbejdet, maa han i Analogi med denne Bestemmelse være fritagen derfor, uden at det kan betragtes som Kontraktbrud fra hans Side. At de Perioder i hvilke der arbejdes om Natten, bør afbrydes, er ganske naturligt, det gælder ogsaa for voksne Mennesker. Selvom man ikke har Lovbestemmelser derom, arbejder man ikke i 8 Timer i Træk om Natten ligesaa lidt som om Dagen. Den længste Arbejdsperiode, der er i noget Fag om Dagen, er den, der gaar fra Kl. 1 til Kl. 6, altsaa i 5 Timer, men Formiddagsperioden er jo sjældent mere end 2—2½—3 Timer, og det er derfor ganske naturligt, at naar man vil skaffe unge Mennesker en effektiv Beskyttelse, maa man ogsaa sørge for, at den Tid, i hvilken de have Natarbejde, bliver afbrudt af Hvileperioden. At man nu skal være i Tvivl om, hvor Lærlingen skal gøre af sig selv i den Tid, forstaar jeg ikke. Jeg synes, det lyder — ja undskyld jeg siger det, men jeg synes det lyder lidt komisk at tale om, hvad han skal gøre i sin Hviletid, om han skal gaa i Seng. Hvad gøre vi andre, naar vi have en Hvileperiode? Man behøver jo dog ikke at gaa i Seng eller at løbe ude paa Gaden. Ogsaa som Følge deraf synes jeg ikke det ærede Medlem behøver at have nogen Bekymringer om, hvad Lærlingen skal tilbringe sin Tid med. Forfriskninger skal han jo ogsaa indtage, om Natten kan han jo være sulten ligesaa vel som om Dagen, og en Times Afbrydelse synes jeg derfor kunde være ganske naturlig. Jeg tror ikke, det vil skade Bagerfaget i nogen Maade.

Jeg forstaar udmærket, at Bagermestrene ønske at sætte sig imod en saadan Lov. Det er nemlig altid et Særkende, at de, der ere i den Stilling, at en Lov vil komme til at begrænse den Myndighed noget, som de have i Kraft af deres Stilling, ere utilfredse. De synes, det er bedre, de selv bestemme det, de mene, de bedre kunne træffe det rette, og det ledende for dem er selvfølgelig, hvad der gavner deres Interesser, og det Synspunkt ville de anlægge for Bedømmelsen af Sagen. Vi anlægge et andet Synspunkt. Vi sige, at det, vi ville, er at beskytte de unge Mennesker mod de skadelige Følger af Natarbejde og det ikke mindst i denne Virksomhed. Og det er jo ikke noget nyt, det er ikke et Paafund af os her eller af Bagersvendene her i Danmark; over alt, hvor man har beskæftiget sig med moderne Arbejderlov-